

Södra häradsrätten.

Värmdens andra sammanträde.

(Ordf. ord. Länsvärdens.)

Barla fiskläge igen. Målet mellan hemmansägare, Oscar Nilsson, Kärrna i Burs, samt Arvid Ohlson, Hemmor i Närt, förekom ånyo. Svar medgav, att den jord, varit länns besedling följande beger på den jord, som 1919 tillämnats här, men vid länns skifte 1872 hade den delgats som sammansatt mark för hela skiftet. Den av kär, lagorda ersättningen, 5 kr. pr ar, vara alldeles orimligt, då skulle bli omkring 300 kr. tillät ärendet.

Kär, gjorde invändningar angående såväl värdet som den påstådda ämmanderätten till jorden.

Tvåtti vittnen dömdes å vardera sidan. Ett av vittnen var 77 år gammal. Han kunde att såväl han själv som hans far och mor för fisket vid Barla alltid lögsamt dessa besedlingar öpen att aldrig någon avsättning frågakommit. Fem kronor vare val mycket, ty ett pris som tillkommit i sekular hälften av fem århundradet hade varit 80 öre för besedling. Marken är stenbunden grusmark och tillkommit värdeless som odlingsmark. En överenskomst hade någon gång träffats emellan fiskarna och markägarna, omkring 1866, varvid avgiften bestämdes till förutnämnda priset 80 öre.

Målet överklammades av kär, som fasthåller sina påståenden. Utslag vid fjärde sammanträdet.

Liknande mål — mot Oscar Larsson, Stenstr i Burs — följde även, och meddelas utslag samtidigt som i föregående mål.

Graverande vittnesmål mot hästförsäkrarna. Bedrägeriamålet mot lantfr. Leonard Fredriksson, Hense, och Carl Persén i Lunde förekom ånyo. Samtliga uppträdde landsfogde Droms, vilken inkallat flera vittnen. Vittnesmålen blevo för svarandena synnerligen graverande.

Stolet, varom i målet var fråga, hade dött den 12 dec. 1923. Någon dag förut hade Fredriksson sålt ett till någon person i Horsa, vilket Fredriksson ej kunde minnas, men medgav han vid den tid då försäkringen togs haft flera ston, tre eller fyra st. Av dessa hade viss två st. varit luxur. Det sto, som såldes till Horsa, hade Persén varit Fredriksson behjälplig med att sälja, och det torde ha varit på vintern 1922—1923. Försäkringen togs den 18 februari 1923.

Åkl. hade inkallat en del vittnen, som varit anställda på Hesselby gård. Av dessas berättelser framkommo utaktliga för svaranden obehagliga omständigheter. Det sto, som dog på hösten 1923 och för vilket ersättningen utbetalas, hade redan på hösten 1922 funnits på Hesselby gård och var redan då dött.

En par vittnen hade hört Perséns son Helge säga, att han blivit befalld att måla benen på ett dött sto så att det skulle bli lika likt ett annat sto, "Lisette", som var försäkrat för 1,500 kronor. Detta hade skett på Mariedals gård i Etelhem. Ett annat vittne hade hört slaktare Lindström säga, att det döda djuret skulle varit samma djur, som han köpt av godsägare Huss och sedan sålt till Persén. Ett tredje vittne hade också sett samma djur på i arbetet hos Lindström, förrän det kom på Hesselby. Slutligen hade ett vittne hört Perséns hustru säga något om att både svarandena haft en försäkring tillsammans, men visste ej vilket djur det var fråga om, ej heller hur stor försäkringssumman var.

Persén hade även någon gång sagt, att om man gäve en häst cirka 25 st. pulver arseniksyra, så skulle det ej leva mer än 4 å 5 timmar; för detta ändamål hade också ett vittne någon gång erhållit, som han trodde, detta antal pulver, men han hade ej använt dem. Han hade blivit erbjuden ordentliga pengar för utkörande av detta verk, 25 å 50 kr.

Persén förnekade samlingsenligheten av vad som framkommit och påstod, att allsammans vare ren dikt. Att han lovat folket extra betalt den hösten var nog sanning, ty det var stora svårigheter att få fram betorna då, så att de till och med varit tvungna att köra om söndagarna.

För att få en undersökning till stånd huru det kunde förhålla sig med målet om arsenikpulvertillagningen erhöi åkl. ånskov till fjärde sammanträdet.

Ett årekränkingsmål och dess följder. Den i förra målet omnämnde Persén hade instämt en yngre, Carl Roland Petes i Linde, under ansvarsräkande, som gick ut på att Persén blivit beskydd för att i Bolanders hus ha lugnat en del råkornar, som sedan sålts i Hense. Svarandebudet utvalde Hultman, uppmannade kär, att återkalla målet, ty han kommit annars att yrka ansvar på honom för råkögångsmissbruk. Men därvid var kär, ej benägen.

Kärligt vad som framgick i målet hade 18 åronar och toppar av grenar avhöggits i svarta lågor och när talat om att svar, varit hos hantlande i Hense för att få reda på, om någon från Hesselby sålt grenar, spordes, hade kär tagit med sig ett par arbetare på gården och utspälat svar, i damms hem. Svar, hade då varit städsamt med vidhugningen i vedboden, och när det kom på tal om råkögångningen hade båda blivit utspälat, varvid kär, ryckt till sig en råk av svar, och hörd den uppöfver huvudet, varvid ett av

vittnen hade tagit i svar, som sedan stämts av kär.

Svar, hade uttill omländat råkögångningen till sådana viddar, som i stämningen påstods, men som hade varit i Hense för att ha varit på bord med försäkringens av kronor, art samt svar, då han påstått några hiter, därav skulle ha dragnat till sig för att i svarta huse.

Vittnen som varit här, kär, förklarade tillfälligt påstod, att det tillgitt svar, som från svarandebudet framstod, och vad som framstod i då, utspälat tillstånd svar, blivit, kunde vittnen ej bestämt utspälat.

Bevilligande genomskuggen, på svar, svar, vittnen, att det skulle hava varit en drane vid Hesselby, som hade varit för att sälja för svar, och att kär, ej hade något med saken att skaffa.

Svarandebudet yrkade ansvar å kär, för råkögångsmissbruk samt kär, hemmets ånskov för flera vittnen härrade. Målet ånskovs till andra delen av nästa sammanträde.

Eptlog. Sedan föregående måli utslutats framstod landsfogde Hanel för rätten med angivelse av förutnämnda Bolander å Persén för hemfridsbrott och resande av älskarligt vapen. Härevid ånskovs samma handling, som framkommit i förra målet och som skulle hava skett den 30 dec. i år. Samma vittnen hördes och utslag meddelas nästa sammanträde.

Godemansed såsom ord man vid skiftesförhandlingar gick lämnat, Rud Bolln, Gannary i Aiva. Eden ricks inför s. k. hemmanning, med förste notarien Mellin som ord.

Den försäkrande livinspektören dömd. Den för försäkringsor från livförsäkringsbolaget Framtiden häktade i. i. chefsinspektören P. Jonsson från Umeå har av Josef häradsrätt dömds till sex månaders fängelse samt att ersätta dels försäkringsräde 3219 kr., dels målsägarens och statsverkets kostnader i målet.

Ordentligt näpst smugglare. Danske undersötn F. Christensen har av Rönneby rådhusrätt dömd för domstolighet i spritsmugglingen i Listerby, dels för det han avlossat skott mot två personer, stadda i tjänstgöring, dels för förfalskning av offentlig handling dömds till sammanlagt ett års straffarbete.

"En man över bord."

"En man över bord" kunde de tyska socialdemokraterna i fredags med verkligheten utropa, ty en av deras högst betrodda män, i d. rikskanslaren Gustaf Bauer, har nödgats taga konsekvenserna av sina komprometterande affärsförbindelser med Barmat och på anmodan av parlliedningen avsäga sig riksdagsmannanuppdraget, vilket är liktydigt med att han försvinner från den politiska arenan.

Lokal-Anzeiger offentliggjorde ett brev från Barmatkoncernen till Bauer, vilket gav upplysning om rätt värdvärde penningbelopp, dels i offentliga valutor och dels i tyska mark, som Barmat utbetalat till Bauer som vederlag för kreditförmödling för politisk-ekonomiska informationer o. s. v. Denna angelägenhet ledde till katastrof för Bauer och detta särskilt av den anledning, att han nyligen inför landtogens undersökningsutskott besvarat förnekade, att han haft pekuniära fördelar av sina förbindelser med Barmat.

Så snart brevet publicerats, anmodade partiets parlamentariska övervakningskommitté sin medlem Bauer att yttra sig över detta märkliga brev. Bauer var icke i stånd att bemöta detta och måste finna sig i att man först bestöt, att han t. v. skulle avsäga sig riksdagsmannanuppdraget. Därefter förelagdes ytterligare förhör med Bauer, vilket ledde därtill, att Bauer genast måste nedlägga sitt mandat. Han följde sig därtill och meddelade riksdagspresidenten sin avsikning.

Även ett par andra riksdagsmän, som äro inblandade i Barmataffären, utöva t. v. rika sina mandat. Det är i. postministern Hoffe samt en annan centralsman, Lange Hegermann. De beskyllas för att ha använt postverkets medel till mycket märkligt kreditförmödling till firmans Barmat och andra. Vidare har det ha kommit i dagen, att en bank, som tillhör nämnda koncern, utvittat konton för dessa båda personer och haft 80,000 mark å vardera av dem. Allt detta är sådant, som förvarit utspälat, och det anses vara mycket komprometterande för dem.

Kubnariskt. — Du inte ord, kärnare — men kokerskan råkade bränna staken. Du skall få en kry i stället! — Det godkännes — lå kokerskan komma in!